

УДК 343.1

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО (ЗАОЧНОГО) РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Дмитро КОПЕРСАК,
ад'юнкт кафедри кримінального процесу
Одеського державного університету внутрішніх справ

АНОТАЦІЯ

У статті розглянуто теоретичні та практичні аспекти здійснення спеціального досудового (заочного) розслідування кримінальних правопорушень відповідно до чинного Кримінального процесуального кодексу України, проаналізована практика застосування правоохоронними органами та судами України заочного розслідування за відсутності підозрюваного та судового розгляду кримінального провадження за відсутності обвинувачуваного. Проаналізовано статті Кримінального кодексу України, за якими можливе проведення спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень, зазначено тяжкість злочину, кваліфікованого за вказаними статтями. Визначено вимоги нормативних актів для проведення спеціального досудового (заочного) розслідування та виокремлені проблемні питання зазначеної теми.

Ключові слова: кримінальний процес, спеціальне досудове розслідування кримінальних правопорушень, заочне розслідування, застосування спеціального досудового (заочного) розслідування, відсутність підозрюваного, обвинуваченого.

FEATURES OF THE IMPLEMENTATION OF A SPECIAL PRE-TRIAL (ABSENTEE) INVESTIGATION OF CRIMINAL OFFENSES

Dmytro KOPERSAK,
Adjunct at the Department of Criminal Procedure
of Odessa State University of Internal Affairs

SUMMARY

The article deals with the theoretical and practical aspects of the implementation of a special pre-trial (in absentia) investigation of criminal offenses in accordance with the current CPC of Ukraine, analyzed the practice of using law-enforcement bodies and courts of Ukraine in absentia investigation in the absence of a suspect and judicial review of criminal proceedings in the absence of the accused. The articles of the Criminal Code of Ukraine on which it is possible to carry out a special pre-judicial investigation of criminal offenses is analyzed, the severity of a crime qualifying under the specified articles is indicated. The requirements of normative acts for conducting a special pre-trial (correspondence) investigation were determined, and the problem issues of the indicated topic were identified.

Key words: criminal process, special pre-trial investigation of criminal offenses, correspondence investigation, application of special pre-judicial (absentee) investigation, absence of suspect, accused.

REZUMAT

Articolul tratează aspectele teoretice și practice ale punerii în aplicare a anchetei speciale de pre-proces (în lipsă) de infracțiuni penale, în conformitate cu Codul de procedură penală al Ucrainei. Sunt definite articolele din Codul penal al Ucrainei, care pot efectua o anchetă specială de pre-proces a infracțiunilor, având în vedere gravitatea infracțiunii calificate de aceste articole.

Cuvinte cheie: procedură penală, o anchetă specială de pre-proces de infracțiuni, în absență de anchetă, utilizarea de pre-proces speciale (în lipsă) anchetei, lipsa unui suspect sau acuzat.

Постановка проблеми. Останнім часом викликають значну увагу проблеми заочного досудового розслідування кримінальних правопорушень. Це підтверджується багатьма публікаціями на зазначену тематику, так, останнім часом висловилися Г. Матвієвська, О. Кучинська, І. Черниченко, О. Нагорнюк-Данилюк та інші. Однією з основних проблем є здійснення досудового розслідування за відсутності підозрюваного (обвинуваченого) з метою встановлення соціальної справедливості, захисту прав потерпілого, відстоювання публічного інтересу, а з іншого боку, захисту прав особи, яка підозрюється (обвинувачується) у вчиненні злочину.

Чи можна збалансувати зазначені питання (права потерпілого, соціальна справедливість – права відсутнього підозрюваного (обвинуваченого))?

Які положення доцільно закріпити в кримінальному процесі для створення дієвого механізму здійснення спе-

ціального досудового розслідування кримінальних правопорушень?

Мета і завдання статті – комплексний науково-практичний аналіз особливостей здійснення спеціального досудового (заочного) розслідування кримінальних правопорушень відповідно до чинного Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК) України.

Виклад основного матеріалу. Ч. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод передбачає, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом [2].

За словами Генерального прокурора України Ю. Луценка в інтерв'ю 21 вересня 2016 р. телеканалу «Еспресо», з початку 2016 р. в Єдиному реєстрі досудових розслідувань (далі – ЄРДР) зареєстровано 410 000 заяв і повідомлень

про кримінальні правопорушення, що на 25% більше, ніж 2015 р. Зазначене свідчить про загострення ситуації в державі, зважаючи на те, що не всі заяви та повідомлення про кримінальні правопорушення внесені до ЄРДР.

2016 р. до місцевих загальних судів надійшло 894,3 тисячі кримінальних справ, на розгляді в першій інстанції налічується 943,3 тисячі кримінальних справ, збільшилася кількість нерозкритих кримінальних справ. Так, станом на 1 січня 2017 р. місцеві загальні суди не розглянули 40,8 тисяч справ (за винятком зупинених), що на 39% більше, ніж 2015 р. До тривалого перебування справ на розгляді місцевих загальних судів, як і в попередні роки, призводила неявка в судові засідання учасників кримінального провадження. Так, через неприбуття (неявку) обвинувачених (підсудних), свідків, захисників, прокурорів та інших учасників процесу було відкладено розгляд 14,4 тисяч справ, що на 37,5% більше або 65,7% від кількості справ, розгляд яких станом на 1 січня 2017 р. відкладено. З них через неприбуття (неявку) обвинувачених (підсудних) – 8,6 тисяч. Місцеві загальні суди ухвалювали рішення про привід обвинуваченого (підсудного) у 12,9 тисяч справ, що на 6,9% більше, ніж у попередньому році; з них не виконано постанови судів про привід обвинуваченого (підсудного) у 5,6 тисяч справ, або 43,6%. Місцеві загальні суди змінили обвинуваченому (підсудному) запобіжний захід на взяття під варту в 415 справах, що на 33,3% менше за попередній період. На 50,6% збільшилася кількість справ, в яких відкладено розгляд через нездійснення доставки до суду обвинуваченого (підсудного), який перебуває під вартою, – 1,8 тисяч, або 8,2% від кількості тих справ, розгляд яких станом на 1 січня 2017 р. відкладено. У зв'язку з розшуком обвинуваченого (підсудного) місцеві загальні суди зупинили провадження в 5,7 тисячах кримінальних справ, що порівняно з 2015 р. на 14,1% більше; їх частка від кількості справ, провадження в яких зупинено, становила 87,6%. Найбільший відсоток зупинених кримінальних справ у зв'язку з розшуком обвинуваченого (підсудного) зазначався в місцевих загальних судах областей: Тернопільської – 95,2% від кількості зупинених кримінальних справ, Донецької – 94,8%, Харківської – 93,2%, Хмельницької – 91,9%, Рівненської – 91,4%, Полтавської – 90,8%, Миколаївської – 90% [7].

У вітчизняному кримінальному процесуальному законодавстві загалом наявна низка проблемних питань, які потребують вирішення, а саме: правила проведення спеціального досудового розслідування; строк призначення розшуку особи за спеціального досудового розслідування; відсутність порядку об'єднання матеріалів досудових розслідувань щодо особи, яка оголошена в міждержавний та/або міжнародний розшук; відсутність нормативного закріплення участі захисника в проведенні окремих слідчих (розшукових) дій під час спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень та інші.

Поширення застосування інституту спеціального досудового розслідування зумовлено значним зростанням кількості випадків ухилення підозрюваних і обвинувачених, які перебувають за межами України й оголошені в міждержавний та/або міжнародний розшук, від явки на виклики слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

У межах міжнародної взаємодії та здійснення «заочного судового засудження» передбаченого порядком проведення *in absentia* в п. “f” ст. 1, ч. 2 ст. 9, ст. ст. 21, 22, 23 Європейської конвенції про міжнародну дійсність кримінальних вироків.

Відповідно до п. 3 «б» р. 3 Рекомендації № R (87) 18 «Щодо спрощення кримінального правосуддя» від 17 вересня 1987 р., пропонується державам-членам розглядати питання про надання судам першої інстанції можливості хоча б щодо злочинів невеликої тяжкості та з урахуванням

можливої міри покарання розглядати справи і постановляти в них рішення за відсутності обвинуваченого з дотриманням певних умов [8].

Здійснення спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень *in absentia* регулюється нормами гл. 24–1, п. 20–1 р. 11 «Перехідні положення», п. 12 ч. 1 ст. 309, ч. ч. 3, 4, ст. 323 КПК України й іншими.

У ч. 1 ст. 297¹ КПК зазначено, що спеціальне досудове розслідування *in absentia* здійснюється згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави. У ч. 2 тієї ж статті вказано, що спеціальне досудове розслідування здійснюється стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності й оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук.

Законодавець визначив обов'язкові ознаки спеціального досудового розслідування, а саме: 1) наявність в особі статусу підозрюваного у вчиненні злочину; 2) вказана особа має переховуватися від органів слідства та суду; 3) має на меті ухилення від кримінальної відповідальності за вчинення нею злочин; 4) особа має бути оголошена в міждержавний та/або міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді в кримінальному провадженні, що зазначено в ч. 2 ст. 297¹ КПК.

У ч. 2 ст. 297¹ КПК визначено вичерпний перелік кримінальних правопорушень, щодо яких дозволено проводити спеціальне досудове розслідування, а саме злочини, кваліфіковані за ст. ст. 109, 110, 110², 111, 112, 113, 114, 114¹, 115, 116, 118, ч. ч. 2–5 ст. 191 (у разі зловживання службовою особою своїм службовим становищем), ст. ст. 209, 258, 258¹, 258², 258³, 258⁴, 258⁵, 348, 364, 364¹, 365, 365², 368, 368², 368³, 368⁴, 369, 369², 370, 379, 400, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу (далі – КК) України, крім випадків, коли виділення матеріалів в окреме провадження не може бути проведене, а вчинений злочин кваліфіковано за іншою статтею КК, ніж у зазначеному переліку, але кваліфіковано за сукупністю злочинів разом зі статтею із вказаного переліку [3].

Відповідно до КК України, злочинами, за якими може проводитися спеціальне досудове розслідування, є такі:

– р. 1 «Злочини проти основ національної безпеки України»: ст. 109 «Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади», ч. 1 (тяжкі злочини), ч. ч. 2, 3 (злочини середньої тяжкості); ст. 110 «Посагання на територіальну цілісність і недоторканність України», ч. 1 (злочини середньої тяжкості), ч. 2 (тяжкі злочини), ч. 3 (особливо тяжкі злочини); ст. 110² «Фінансування дій, вчинених із метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України», ч. 1 (злочини середньої тяжкості), ч. 2 (тяжкі злочини), ч. ч. 3, 4 (тяжкі злочини); ст. 111 «Державна зрада», ч. 1 (особливо тяжкі злочини); ст. 112 «Посягання на життя державного чи громадського діяча», особливо тяжкі злочини; ст. 113 «Диверсія», особливо тяжкі злочини; ст. 114 «Шпигунство», ч. 1 (особливо тяжкі злочини); ст. 114¹ «Перешкоджання законній діяльності Збройних сил України та інших військових формувань», ч. 1 (тяжкі злочини), ч. 2 (особливо тяжкі злочини);

– р. 2 «Злочини проти життя та здоров'я особи»: ст. 115 «Умисне вбивство», ч. ч. 1, 2 (особливо тяжкі злочини); ст. 116 «Умисне вбивство, вчинене в стані сильного душевного хвилювання», злочини середньої тяжкості; ст. 118 «Умисне вбивство при перевищенні меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця», злочини невеликої тяжкості;

– р. 6 «Злочини проти власності»: ст. 191, ч. ч. 2–5 (у разі зловживання службовою особою своїм службовим становищем) «Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем», ч. 2 (злочини середньої тяжкості), ч. ч. 3, 4 (тяжкі злочини), ч. 5 (особливо тяжкі злочини);

– р. 7 «Злочини у сфері господарської діяльності»: ст. 209 «Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом», ч. 1 (тяжкі злочини), ч. ч. 2, 3 (особливо тяжкі злочини);

– р. 9 «Злочини проти громадської безпеки»: ст. 258 «Терористичний акт», ч. 1 (тяжкі злочини), ч. ч. 2, 3 (особливо тяжкі злочини); ст. 258¹ «Втягнення у вчинення терористичного акту», ч. 1 (злочини середньої тяжкості), ч. 2 (тяжкі злочини); ст. 258² «Публічні заклики до вчинення терористичного акту», ч. ч. 1, 2 (злочини середньої тяжкості); ст. 258³ «Створення терористичної групи чи терористичної організації», ч. 1 (особливо тяжкі злочини); ст. 258⁴ «Сприяння вчиненню терористичного акту», ч. ч. 1, 2 (тяжкі злочини); ст. 258⁵ «Фінансування тероризму», ч. ч. 1, 2 (тяжкі злочини), ч. 3 (особливо тяжкі злочини);

– р. 15 «Злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян та злочини проти журналістів»: ст. 348 «Посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця», особливо тяжкі злочини;

– р. 17 «Злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг»: ст. 364 «Зловживання владою або службовим становищем», ч. 1 (злочини невеликої тяжкості), ч. 2 (тяжкі злочини); ст. 364¹ «Зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми», ч. 1 (злочини невеликої тяжкості), ч. 2 (тяжкі злочини); ст. 365 «Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу», ч. 1 (злочини середньої тяжкості), ч. ч. 2, 3 (тяжкі злочини); ст. 365² «Зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги», ч. 1 (злочини невеликої тяжкості), ч. 2 (злочини середньої тяжкості), ч. 3 (тяжкі злочини); ст. 368 «Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою», ч. 1 (злочини середньої тяжкості), ч. ч. 2, 3 (тяжкі злочини), ч. 4 (особливо тяжкі злочини); ст. 368² «Незаконне збагачення», ч. 1 (злочини невеликої тяжкості), ч. 2 (злочини середньої тяжкості), ч. 3 (тяжкі злочини); ст. 368³ «Підкуп службової особи, юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми», ч. 1 (злочини невеликої тяжкості), ч. ч. 2, 3 (злочини середньої тяжкості), ч. 4 (тяжкі злочини); ст. 369 «Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі», ч. 1 (злочини середньої тяжкості), ч. ч. 2, 3, 4 (тяжкі злочини); ст. 369² «Зловживання впливом», ч. 1 (злочини невеликої тяжкості), ч. 2 (злочини середньої тяжкості), ч. 3 (тяжкі злочини); ст. 370 «Провокація підкупу», ч. 1 (злочини середньої тяжкості), ч. 2 (тяжкі злочини);

– р. 18 «Злочини проти правосуддя»: ст. 379 «Посягання на життя судді, народного засідателя чи присяжного у зв'язку з їх діяльністю, пов'язаною із здійсненням правосуддя», особливо тяжкі злочини; ст. 400 «Посягання на життя захисника чи представника особи у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з наданням правової допомоги», особливо тяжкі злочини;

– р. 20 «Злочини проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку»: ст. 436 «Пропаганда війни»,

злочини середньої тяжкості; ст. 436¹ «Виготовлення, поширення комуністичної, нацистської символіки та пропаганда комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів», ч. 1 (злочини середньої тяжкості), ч. 2 (тяжкі злочини); ст. 437 «Планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни», ч. ч. 1, 2 (особливо тяжкі злочини); ст. 438 «Порушення законів та звичаїв війни», ч. ч. 1, 2 (особливо тяжкі злочини); ст. 439 «Застосування зброї масового знищення», ч. ч. 1, 2 (особливо тяжкі злочини); ст. 440 «Розроблення, виробництво, придбання, зберігання, збут, транспортування зброї масового знищення», тяжкі злочини; ст. 441 «Екоцид», особливо тяжкі злочини; ст. 442 «Геноцид», ч. ч. 1, 2 (особливо тяжкі злочини); ст. 443 «Посягання на життя представника іноземної держави», особливо тяжкі злочини; ст. 444 «Злочини проти осіб та установ, що мають міжнародний захист», ч. 1 (тяжкі злочини), ч. 2 (злочини невеликої тяжкості); ст. 445 «Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала», злочини невеликої тяжкості; т. 446 «Піратство», ч. ч. 1, 2 (особливо тяжкі злочини); ст. 447 «Найманство», ч. 1 (тяжкі злочини), ч. ч. 2, 3 (особливо тяжкі злочини), ч. 4 (тяжкі злочини) [5].

Відповідно до Закону України (далі – ЗУ) «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо невідворотності покарання осіб, які переховуються на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції» від 15 січня 2015 р. № 119–VIII:

– ч. 2 закріплює, що ст. 12 ЗУ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» доповнено ч. 3 такого змісту: «Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який перебуває на тимчасово окупованій території України, та оголошення його у розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження в порядку, передбаченому КПК, з особливостями, встановленими КПК. Вимога про оголошення у міждержавний або міжнародний розшук не поширюється на випадки, якщо вирішується питання про застосування стосовно цих осіб спеціального кримінального провадження»;

– ч. 3 передбачає дповнення ЗУ «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції» новою ст. 5 такого змісту: «Здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження стосовно осіб, які перебувають в районі проведення антитерористичної операції. Ч. 1. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який перебуває в районі проведення антитерористичної операції, та оголошення його у розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження в порядку, передбаченому КПК з особливостями, встановленими КПК. Вимога про оголошення у міждержавний або міжнародний розшук не поширюється на випадки, якщо вирішується питання про застосування стосовно цих осіб спеціального кримінального провадження».

Межі тимчасово окупованих територій визначені ст. 3 ЗУ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованих територіях».

У розпорядженні Кабінету Міністрів України (далі – КМУ) «Про затвердження переліку населених пунктів, на території яких здійснюється антитерористична операція,

та визнання таким, що втратили чинність, деяких розпоряджень КМУ» від 2 грудня 2015 р. №1275-р визначено перелік населених пунктів, на території яких здійснюється антитерористична операція.

Відповідно до п. 8 ч. 2 ст. 52 КПК, участь захисника, особи, щодо якої проводиться спеціальне досудове розслідування, є обов'язковою з моменту ухвалення рішення про проведення спеціального досудового розслідування.

Висновки. Отже, незважаючи на винятковий характер проведення розслідування *in absentia*, яке виражається в обмеженні деяких прав (підозрюваного) обвинуваченого, ігнорувати його в законодавстві та практиці не варто. Значений інститут сприяє виконанню низки завдань: забезпечує можливість задоволення (незадоволення) цивільного позову, тобто можливість проведення компенсації за вчинений злочин; передбачає реалізацію прав інших підозрюваних (обвинувачених) у разі вчинення злочину групою осіб; надає можливість використання механізму конфіскації майна для уникнення ситуації довготривалого перебування зазначеного майна під арештом. Однак використання такого механізму із благородною метою поновлення справедливості не має цілком нівелювати права підозрюваного (обвинуваченого). Баланс між правами відсутнього підозрюваного (обвинуваченого) та досягненням цілей спеціального досудового (заочного) розслідування вбачається в допущенні спеціального досудового (заочного) розслідування з одночасним гарантуванням прав відсутнього підозрюваного (обвинуваченого), що проявляється в детальному визначенні умов легітимності заочного розслідування та порядку відміни заочного розслідування та/або вироку за клопотанням підозрюваного (обвинуваченого) та ініціюванням повторного досудового розслідування та/або судового розгляду.

На мою думку, для проведення спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень доцільно доповнити ст. 297¹ КПК такими положеннями: 1) наявність виняткових випадків проведення спеціального досудового розслідування; 2) відсутність факту притягнення до кримінальної відповідальності підозрюваного (обвинуваченого) на території іншої держави за той самий злочин.

Список використаної літератури:

1. Конституція України: Закон від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. / Рада Європи. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

4. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки, громадської безпеки та корупційні злочини: Закон України від 7 листопада 2014 р. № 1689-VII. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1689-18>.

5. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III / Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/stru/paran3027#n3027>.

6. Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України: Закон України від 15 квітня 2014 р. № 1207-VII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1207-18/paran2#n2>.

7. Аналіз стану здійснення судочинства у 2016 р. (за даними судової статистики) № 19-9/ст / ВС України. 14 березня 2017 р. URL: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/FC0243F91293BFEEC22580E400478576](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/FC0243F91293BFEEC22580E400478576).

8. Щодо спрощення кримінального правосуддя: рекомендація № 6 R (87)18 Комітета міністрів Ради Європи державам-членам від 17 вересня 1987 р. № 6 R (87) 18. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_339.

9. Матвієвська Г. Заочне провадження у кримінальному судочинстві України: автореферат дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність». Харків, 2013. 20 с.

10. Кучинської О., Черниченко І., Спеціальне досудове розслідування і судове провадження (*in absentia*) та відеоконференція: порівняльний аналіз. Право України. 2015. № 7. С. 43–50.

11. Нагорнюк-Данилюк О. Поняття, сутність і значення інституту спеціального провадження в кримінальному процесі України. Право і безпека. 2015. № 2 (57).

ДОВІДКА ПРО АВТОРА

Коперсак Дмитро Віталійович – ад'юнкт кафедри кримінального процесу Одеського державного університету внутрішніх справ

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Kopersak Dmytro Vitaliiovich – Adjunct at the Department of Criminal Procedure of Odessa State University of Internal Affairs

koper14681@gmail.com